

IV.61

Kapitel allm. bibl.
Schule

K.

Judens klagan.

Åbo.

G. W. Wilén & Co:s boktryckeri.

1888.

Judens klagan.

*J*ag irrar, ett minne från forntida dar.
Och hemlös och fridlös på jorden,
Som agnet för vinden bland folken jag far,
För verlden ett vidunder vorden.
Ja, midt under lyckan mig stinger en tagg
Och fyller mitt hjerta med tusende agg,
Min gråt kan det tolka, ej orden.

*J*ag ofta mot handen har lutat min kind,
Som fädren vid Babylons floder;
Hvar fläkt ifrån östan med morgonens vind
Tändt längtan till Zion, vår moder.
Nu sitter hon ensam, i sorger försänkt,
På tårpilens grenar sin harpa hon hängt;
Hon gråter för mig och min broder.

*J*erusalem's tempel, ja, hvarje dess sten
Är borta, och landet är öde,
Och Israel liknar förtorkade ben
På slagfältet efter de döde.
Så Libanons cedrar, som slättmarkens ros
Och strömmarnas vatten ha' flyktat sin kos.
Ack, fritt mina tårar nu flöde!

Ja, stafven och spiran från Juda har flytt,
Men Schiloh¹ vi ännu ej funnit;
Sig Israels hopp i förtviflan förbytt,
Och tidehvarf hafva förrunnit;
Profeternas stämman har tystnat; — ej mer
Jehovah sin vilja tillkänna oss ger;
Från jorden vår glans har försvunnit.

Förr frälste oss Herren om sjuttio år
Från Babel, från fångenskapshuset;
Två tusende år snart Jerusalem står
Förbrändt af Guds vrede; — i gruset
Än ryker, ty hämnarens låga oss tär;
Ack ve! Hvar är Herren, som sade: „Jag svär,
Din rätt skall gå fram såsom ljuset“.

Har Herren förglömt sitt förbund och sin ed.
Då hjälpen så länge förtöfvat?
Nej, brutet förbundet har blifvit dermed,
Att Israel blodskuld föröfvat.
Ack, ve oss! Vi sjelfva ha' brottet begått,
Men rätt vi ej ännu lärt känna vårt brott;
Mitt hjerta är mörkt och bedröfvadt.

Förr offerrök doftat mot himmelens bryn
Hvar morgon och quäll till försoning.
Nu sonas ej synden, den rücker till skyn
Och kommer för Gud i Hans boning.
Jehovah Zidkenu,² o, kom som Goël³
Till Zion! Försmäktad min fridlösa själ
Från dig ännu väntar förskoning.

¹ Fridfursten; 1 Mos. 49: 10.

² Herren vår rättfärdighet; Jerem. 23: 6.

³ Förlossare; Job 19: 25.

